

Sygn. akt II Ka 73/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

11 września 2020 r.

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Robert Rafał Kwieciński

Sędziowie: sędzia Agata Wilczewska

sędzia Anna Klimas

Protokolant: st. sekr. sąd. Irena Bąk

przy udziale Łukasza Radke prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole

po rozpoznaniu w dniu 11 września 2020 r.

sprawy **D. K. (1)**

oskarżonego z art. 291§1 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k. i innych

oraz **M. S.**

oskarżonego z art. 291§1 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k.

na skutek apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Rejonowego w Kole

z dnia 30 grudnia 2019 r. sygn. akt II K 668/18

I. Zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego D. K. (1) w ten sposób, że:

- w odniesieniu do czynu przypisanego w punkcie II przyjmuje, że wyczerpał on znamiona wypadku mniejszej wagi z art. 62 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i za to przestępstwo na podstawie art. 62 ust. 3 pow. ustawy wymierza oskarżonemu D. K. (1) karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych,

- w odniesieniu do czynu przypisanego w punkcie III przyjmuje, że przedmiotowy panel klimatyzacji i radia miał wartość 680 złotych, oskarżony na podstawie towarzyszących okoliczności powinien i mógł przypuszczać, że rzecz ta została uzyskana za pomocą czynu zabronionego, a czyn ten wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 292§1 k.k. i za to na podstawie art. 292§1 k.k. wymierza oskarżonemu D. K. (1) karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych,

- uchyla punkt V,

- na podstawie art. 85§1 k.k. i art. 86§1 i 2 k.k. w zw. z art. 4§1 k.k. łączy orzeczone wyżej oraz w punkcie IV zaskarżonego wyroku kary grzywny i wymierza oskarżonemu D. K. (1) karę łączną 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych.

II. Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałej części.

III. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata T. W. kwotę 1033,20 zł z tytułu kosztów nieopłaconej obrony udzielonej oskarżonemu M. S. z urzędu w postępowaniu przed sądem I instancji.

IV. **Zasądza od oskarżonego D. K. (1) na rzecz Skarbu Państwa wydatki za postępowanie odwoławcze w wysokości 40 złotych oraz opłatę za obie instancje w kwocie 380 złotych.**

V. **Zasądza od oskarżonego M. S. na rzecz Skarbu Państwa wydatki za postępowanie odwoławcze w wysokości 40 złotych oraz opłatę za to postępowanie w kwocie 200 złotych.**

Anna Klimas Robert Rafał Kwieciński Agata Wilczewska

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 73/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Kole z dnia 30 grudnia 2019r., sygn. akt II K 668/18

0.11.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.11.3. Granice zaskarżenia

0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia,	

	jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski

#	uchylenie	#	Zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

0.12.1. Ustalenie faktów

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

0.12.2. Ocena dowodów

0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	I. Obrazy przepisów postępowania w szczególności art. 4, 9§ 1, 168, 352, 366 § 1, 170 § 1 pkt 4 i 5 k.p.k. mającej wpływ na treść wyroku polegającej na oddaleniu wniosków dowodowych obrony o przeprowadzenie uzupełniającej opinii biegłego M. A. w	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny niezasadny częściowo zasadny

zakresie wyceny przedmiotowego samochodu A. (...) przy przyjęciu uszkodzeń samochodu o których wyjaśnili oskarżony K. i S. i zaniechaniu stosownych informacji od ubezpieczyciela przedmiotowego samochodu względnie właściciela samochodu na okoliczność w jakim zakresie był uszkodzony samochód A. (...) po odebraniu go przez organa ścigania od oskarżonego S. mimo, że dowody powyższe były możliwe do przeprowadzenia i były konieczne dla ustalenia faktycznej wartości samochodu która to wartość jest istotna z uwagi na choćby kwalifikacje czynu zarzucanego oskarżonym (tj. czy występki ten nosi znamiona z art. 291 § 1 w zw. z art. 294 § 1 kk czy też art. 291 § 1 kk),

niezasadny

niezasadny

niezasadny

częściowo zasadny

II. Błąd w ustaleniach faktycznych przyjęty za podstawę wyroku mający wpływ na treść wyroku polegający na bezzasadnym przyjęciu przez Sąd I-ej instancji, iż wartość samochodu A. (...) opisanego w pkt. I wyroku wynosi co najmniej 308.600 zł i stanowi mienie znacznej wartości podczas gdy z zebranego materiału dowodowego prawidłowo ocenionego wynika, iż wartość ta nie przekracza 200.000 zł,

III. Błąd w ustaleniach faktycznych przyjęty za podstawę wyroku mający wpływ na treść wyroku polegający na przyjęciu przez Sąd I –ej instancji, iż wartość panelu klimatyzacji i radia opisanego w pkt. III wyroku wynosi 5.879,46 zł podczas gdy w świetle prawidłowej oceny zebranego materiału dowodowego wartość ta wynosi nie więcej niż 680 zł, a ponadto, że oskarżony D. K. przyjął i pomógł w ukryciu ten panel wiedząc, że pochodzi on z kradzieży mimo, że zebrany materiał dowodowy nie daje do tego podstaw,

IV. Błąd w ustaleniach faktycznych przyjęty za podstawę wyroku mający wpływ na treść wyroku, polegający na przyjęciu przez Sąd I-ej instancji, iż oskarżony D. K. (1) posiadał wbrew przepisom ustawy 0,17 gr substancji psychotropowej w postaci amfetaminy podczas gdy z opinii biegłego wynika, iż ta ilość wynosiła 0,14 gr,

V. Błąd w ustaleniach faktycznych przyjęty za podstawę wyroku mający wpływ na treść wyroku, polegający na przyjęciu przez Sąd I-ej instancji, iż posiadanie przez oskarżonego D. K. (1) amfetaminy w ilości 0,14 gr miało charakter umyślny i przestępczy, podczas gdy z zebranego materiału dowodowego prawidłowo ocenionego wynika, iż posiadanie przez oskarżonego tejże amfetaminy miało charakter nieumyślny i nie stanowiło występku,

VI. Błąd w ustaleniach faktycznych przyjęty za podstawę wyroku mający wpływ na treść wyroku, polegający na przyjęciu przez Sąd I-ej instancji, iż oskarżony D. K. (1) ukrywał dowód osobisty wystawiony na nazwisko G. W. podczas gdy z zebranego materiału dowodowego nie wynika, by oskarżony ukrywał ten dokument

VII. Z ostrożności procesowej zarzucam rażącą niewspółmierność kary za poszczególne czyny opisane w pkt. I, II, III i IV oraz łącznej kary pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy podczas gdy prawidłowe uwzględnienie wszystkich okoliczności istotnych dla wymiaru kary przemawia za wymierzeniem oskarżonemu D. K. kary łącznej o charakterze wolnościowym

<p>Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>O ile Sąd I instancji wydał wyrok w oparciu o prawidłowo i kompletnie zebrany materiał dowodowy, ale w odniesieniu do czynów przypisanych II i III dopuścił się błędów w ustaleniach faktycznych.</p> <p>Przechodząc do analizy zarzutów zawartych w apelacji w pierwszej kolejności wskazać należy, iż jako niezasadny okazał się zarzut obrazy przepisów postępowania w szczególności art. 4, 9§1, 167, 352, 366 § 1, 170 § 1 pkt 4 i 5 k.p.k. Sąd I instancji słusznie uznał, iż nie ma potrzeby dalszego dowodzenia zgodnie z wnioskami obrony, w celu określenia faktycznej wartości skradzionego przedmiotu, tj. samochodu A. (...). Jeśli chodzi o wartość przedmiotowego samochodu to w zakresie tym nie budzi wątpliwości treść opinii biegłego M. A., z której wynika wprost, iż jest to kwota 308600 zł, przy czym podkreślić należy, iż biegły uwzględnił przy wycenie wyposażenie pojazdu i uwzględnił korekty. Stan i jakość pojazdu w pełni odzwierciedla zamieszczona również w aktach sprawy dokumentacja fotograficzna. Co prawda obrońca oskarżonego D. K. przedkładał do akt wydruki z portalu allegro z ogłoszeniami sprzedaży samochodów marki A. (...), których wartość była znacznie niższa od przedmiotowego samochodu, jednak podkreślić należy, iż z wydruków tych nie wynika zarówno jakie wyposażenie mają oferowane pojazdy ani rok produkcji, ani też rodzaj, pojemność i moc silnika więc trudno, aby o te wydruki można było</p>	

skutecznie kwestionować ustaloną przez biegłego wartość rynkową przedmiotowego auta. Nadto z materiału dowodowego wynika, że auto wyjechało jako sprawne do N., a wcześniej „o własnych siłach” w ciągu bardzo krótkiego czasu po kradzieży dojechało z N. do P.. Twierdzenia więc o jego rzekomym popowodziowym pochodzeniu były w sposób oczywisty niewiarygodne i zmierzały w sposób oczywisty z jednej strony do zminimalizowania grożącej oskarżonemu odpowiedzialności karnej, a z drugiej strony do storpedowania postępowania karnego lub co najmniej jego znacznego przedłużenia.

Tym samym w oparciu o powyższe rozważania uznać należy, iż Sąd I instancji nie dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych w zakresie określenia wartości samochodu A. (...) opisanego w pkt I wyroku, a która to wartość wynika wprost z przekonującej i logicznej opinii biegłego A.. Niezasadny był więc również zarzut II apelacji.

W dalszej kolejności uznać należy za częściowo zasadny zarzut błędu w ustaleniach faktycznych dotyczących opisanego w pkt III wyroku panelu klimatyzacji i radia. Faktycznie, bowiem wartość tego panelu zgodnie z opinią biegłego M. A. (przy uwzględnieniu, iż jest to panel używany) wynosi 680 zł, a nie jak przyjął Sąd I instancji wartość nowego panelu, czyli kwotę 5879 zł. Jednak o ile faktycznie trudno dopatrywać się w działaniu oskarżanego umyślności to jednak mógł a przynajmniej powinien przypuszczać, iż panel klimatyzacji i radia pochodzi z przestępstwa a na powyższe ustalenie pozwalał zebrany w sprawie materiał

dowodowy, choćby w postaci wyjaśnień samego oskarżonego, który wprost wskazał, iż zakupił panel na giełdzie samochodowej w P. od nieznanego mu mężczyzny, który nie posiadał jakichkolwiek dokumentów potwierdzających legalne pochodzenie tej rzeczy.

Jedynie częściowo zasadny okazał się także zarzut błędu w ustaleniach faktycznych w zakresie zarzucanego oskarżonemu K. K. (2) czynu z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Przy czym nie ma racji skarżący obrońca, iż ilość ta była mniejsza aniżeli ustalił Sąd I instancji. Z protokołu oględzin rzeczy, po pierwotnym zważeniu zatrzymanego białego proszku, wynika wprost, iż masa wynosiła 0,17 grama. Ponadto całkowicie niewiarygodne, a nawet naiwne i gołosłowne były twierdzenia oskarżonego, jakoby nie wiedział on, że pozostaje w posiadaniu narkotyku, a miał to być środek przeciwbólowy. Niemniej jednak ilość ta, stanowiąca w zasadzie jedną porcję, uzasadniała dokonanie oceny tego czynu w ramach art. 62 ust. 3, tj. poprzez przyjęcie wypadku mniejszej wagi, co też uczynił Sąd II instancji.

Jako niezasadny uznać należy zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, polegający na przyjęciu, że oskarżony D. K. (1) ukrywał dowód osobisty wystawiony na nazwisko G. W. – natomiast na powyższe ustalenie pozwalały bezsprzecznie zeznania świadka G. W.. Okoliczność ta wynika z faktu, iż oskarżony przetrzymywał ten dowód osobisty bez wiedzy i zgody właściciela, czyniąc go niedostępnym dla tegoż właściciela.

<p>Na koniec zauważyć należy, że celowy okazał się zarzut rażącej niewspółmierności kary, jednak nie z przyczyn wskazanych przez skarżącego obrońcę. O ile nie budzi wątpliwości kara wymierzona oskarżonemu D. K. (1) za czyn I i IV o tyle korekty wymagała kara wymierzona za czyn II i III, ponadto należało orzec karę łączną grzywny, a to z uwagi na zmiany poczynione przez Sąd II instancji w zaskarżonym wyroku o czym będzie mowa niżej.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>- zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od D. K. (1) od czynów opisanych w pkt II, III i IV wyroku i przyjęcie, że czyn D. K. (1) opisany w pkt. I wyroku nosi znamiona czynu z art. 291 § 1 kk i wymierzenie temu oskarżonemu za ten czyn stosownej kary o charakterze wolnościowym,</p> <p>- uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej czynu opisanego w pkt. I wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I-ej instancji do ponownego rozpoznania przy uniewinnieniu od zarzuconych czynów opisanych w pkt. II, III i IV wyroku,</p> <p>- wymierzenie oskarżonemu kary łącznej o charakterze wolnościowym</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadne</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Sąd odwoławczy nie podzielił zarzutów zawartych w apelacji w zakresie czynów opisanych w zaskarżonym wyroku w pkt. I i IV i uznał, iż w tym zakresie zarówno sprawstwo i wina, jak i orzeczona kara pozbawienia</p>		

wolności i grzywny ocenione zostały przez Sąd I instancji prawidłowo.

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
0.11.	Przedmiot utrzymania w mocy
0.1 Sprawstwo i wina oskarżonego	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Sprawstwo i wina oskarżonego nie budzi wątpliwości	
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
	Przedmiot i zakres zmiany
0.0.1- przyjęcie wypadku mniejszej wagi z art. 62 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zakresie czynu z pkt. II wyroku i wymierzona za ten czyn kara - zmiana wartości panelu klimatyzacji i radia w zakresie czynu z pkt. III wyroku oraz strony podmiotowej przestępstwa - w wyniku powyższych zmian należało uchylić orzeczenie o karze łącznej zawarte w pkt V i na nowo wymierzyć karę łączną grzywny	

Zwięźle o powodach zmiany	
<p>Sąd zmienił zaskarżony wyrok w punkcie II przyjmując, że wyczerpał on znamiona wypadku mniejszej wagi z art. 62 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i za to wymierzył oskarżonemu karę 100 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł. Poczynając powyższą zmianę tak w zakresie kwalifikacji prawnej jak i kary grzywny Sąd miał na uwadze ilość zatrzymanej u oskarżonego substancji psychotropowej, tj. 0,17 grama.</p> <p>Sąd dokonał także zmiany w zakresie czynu przypisanego w pkt. III wyroku przyjmując, że przedmiotowy panel klimatyzacji i radia miał wartość 680 złotych a oskarżony na podstawie towarzyszących okoliczności powinien i mógł przypuszczać, że rzecz ta została uzyskana za pomocą czynu zabronionego, a czyn ten wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 292 § 1 kk. Dokonując powyższej zmiany Sąd miał na uwadze treść opinii biegłego A. i wskazana tam wartość używanego przedmiotu, a także okoliczności nabycia przedmiotu wskazane przez oskarżonego. Powyższa zmiana obligowała Sąd do orzeczenia na nowo kary tj. kary grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł.</p> <p>Powyższe zmiany powodowały uchylene orzeczenia o karze łącznej zawarte w pkt V wyroku i wymierzenie na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. kary łącznej grzywny. Wymierzając karę łączną grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł Sąd II instancji miał na uwadze tak charakter zarzuconych czynów, brak podobieństwa przedmiotowego oraz to, że popełnione zostały w tym samym okresie.</p>	

0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.

Zwięzłe o powodach uchylenia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
IV	Na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k. Sąd Odwoławczy zasądził od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa wydatki za postępowanie odwoławcze po 40 zł od oskarżonych R. S. i D. K. (1) a nadto na podstawie § 1, § 2 ust. 1 pkt. 3 i § 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r.

o opłatach w sprawach karnych wymierzył oskarżonym opłaty, od D. K. (1) w kwocie 380 zł za obie instancje a od oskarżonego R. S. w kwocie 200 złotych za postępowanie odwoławcze.

7. PODPIS

Agata Wilczewska Robert Rafał Kwieciński Anna Klimas

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego D. K. (1)		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wina i orzeczona kara		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	Zmiana